

Arbeiderpartiet

A-AKTUELT

Medlemsavis for Nordre Follo Arbeiderparti

Nr. 2020-3 (35. årg.)

Vi skal bygge partiet!

Morten Ellingsen:

Det nærmer seg valgkamp igjen. Snart står vi der med en ferdig valgliste og et ferskt partiprogram med spennende saker og engasjerer folk til å stemme på oss. I mellomtiden skal kommunepolitikkerne våre behandle en masse viktige saker som betyr masse for de som bor i Nordre Follo. De skal også lande et krevende kommunebudsjett som kommer til å bli tema i valgkampen her lokalt. Alt dette er viktig og skal få masse oppmerksomhet – men vi må fortsette jobben med å bygge partiet og partikultur.

Nå har det gått 2,5 år siden vi slo sammen Ski og Oppegård til ett felles kommuneparti. Det var åpenbart at den politiske kulturen i de to kommunene og de to kommunepartiene hadde en del ulikheter, og vi har jobbet mye for å bygge én felles Nordre Follo Ap-kultur siden den gangen. Det har vi gjort gjennom en rekke medlemsmøter og temamøter og «workshopper». Vi har også gjennomført en nominasjonsprosess til kommunelisten, kommunepartiprogram, en fantastisk energisk valgkamp og ikke minst prosessen med å lande et flertall for Ap-politikk i den nye kommunen og bestemme hvem som skulle sitte i de ulike rådene og utvalgene. Ikke alle møtene vekker like gode minner hos alle – men vi har lært hverandre å kjenne - og legger stein på stein i arbeidet med partikultur. Dette arbeidet skal vi fortsette med i tiden som kommer. Da er det særlig fire områder jeg tror blir viktig:

1. Bygge videre på Nordre Follo Ap-kulturen. Vi må fortsette den mentale sammenslåingsprosessen, og vi må lande nye rutiner og tradisjoner. Hvor-

dan skal medlemsmøtet og kommunestyregruppen kommunisere? Hvor ofte skal vi ha møter – og skal vi skille mellom temamøter og medlemsmøter? Hvordan skal vi ta mot nye medlemmer? Hvordan skal vi fremstå digitalt? Ja, det er masse saker vi må jobbe oss igjennom før vi er helt ferdig med sammenslåingen og ingen snakker om «gamle Ski» og «gamle Oppegård».

2. Verving. Lett å snakke om, men vanskelig å gjøre. Men ærlig talt: Vi trenger flere medlemmer. Vi er sterkest når vi er mange. Mange medlemmer med mange ulike erfaringer og meninger gjør at vi lettere kan ta pulsen på samfunnet og vite hva folk er opptatt av. Mange medlemmer som kjemper sammen i valgkampen gjør det lettere å vinne valg og få makt til å gjennomføre vår politikk. Og mange medlemmer fordi vi skal være en stor sosial bevegelse der det er kjekt å være.

3. Et parti der alle kan engasjere seg. Vi skal være et åpent parti der det skal være lett å ta ordet og delta i debatten, også de som mener noe annet enn flertallet. Vi skal ha et åpent, gjennomsiktig kommuneparti der det er lett å få innsikt i hva som skjer og hvordan man kan påvirke. Der alle skal føle seg velkommen og ha meningsfulle opplevelser enten man har alt for mange eller alt for få verv.

4. Metoo. Kampen for et trygt parti for alle må fortsette i alle deler av Arbeiderpartiet overalt i Norge. Vi må alle ta debatten om vi har et bevisst forhold til hvordan vi oppfører oss, og hvor grensene går. I tillegg har det kommet et nytt reglement fra Arbeiderpartiet sentralt som vi skal gå nøye gjennom i partiet. I kommunepolitikken er en av toppsakene våre fra partiprogrammet at Nordre Follo

skal bli en voldtekts- og trakasseringsfri sone. Hvordan skal vi oppnå dette.

Det er ikke alle disse tingene som er like lette å prate om, men de er viktige. Det er også viktig at vi tar samtalene på en ryddig og god måte. Her er det nok mange tanker om hva vi bør gjøre og ikke. Dersom du har et forslag til hvordan vi kan jobbe videre med partikulturen i Nordre Follo Ap – håper jeg du tar kontakt og foreslår det til meg!

Et program for valgseier.

Tuva Moflag:

Freitag 25. september la Jonas Gahr Støre frem programforslaget for den neste stortingsperioden. Jeg er optimistisk og stolt når jeg ser dette programutkastet. Dette er et program med tydelig sosialdemokratisk politikk. Det er et program for å vinne valg, et program for regjeringsskifte. Programmet gir tre overordnede løfter til velgerne våre:

Det første løftet handler om arbeidsliv. Arbeid vil alltid være en hovedsak for Arbeiderpartiet, og nå som vi står midt i en pandemi er dette viktigere enn på lenge. Vi må skape nye jobber, men aller først må vi redde de arbeidsplassene vi har. Mange opplever permitteringer og arbeidsledighet nå. Heldigvis har vi gode velferdsordninger som sikrer at vi kommer oss gjennom krisen. Men vi skal løfte oss ut av krisen også.

Vi i Arbeiderpartiet mener at hovedregelen i arbeidslivet skal være faste, hele stillinger. Kampen mot små stil-

(Fortsetter på side 2)

Kort og godt ...

«Et program for valgseier», skriver

Tuva Moflag om programutkastet som Jonas Gard Støre la fram fredag 26. september. Ja, la oss håpe det. Landet trenger ny politikk på mange områder. Det er på tide å avslutte perio-

den med «Snikkommersialisering» av Norge. Gjennom 7 år har Solbergregjeringen, med Siv Jensen som finansminister, med små skritt sørget for at de rikeste har fått spise en stadig større del av «samfunnskaka».

Mange liker å snakke om Norge som landet med små forskjeller. Hulheten i denne påstanden ble nylig avslørt av SSB som i en rapport hevder at de 1% rikeste i Norge disponerer 20% av inntektene, og at de betaler kun 10-20 % skatt. Det lover Arbeiderpartiet å sette en stopper for!

Tuva trekker fram Arbeidsliv, Velferd og Klimamål som de 3 viktigste hovedløftene i programmet. De to første burde være hjemmebane for partiet. Det er vel heller ingen tvil om at klimautviklingen er en av de største utfordringene vi har. Nødvendig at partiet setter saken høyt på dagsordenen.

De umenneskelige forholdene i Morialeiren har blitt mer synliggjort. Nå håper jeg at partiet vil fronte et ekstra løft. Uten at det går på bekostning av FNs kvoteflyktninger. Vi kan ikke lenger lukke øynene! Vi kan ikke hjelpe alle, men 50 ekstra er alt for få. Gledelig at Nordre Follo er villig til å ta sin del av ansvaret.

Befriende klar tale fra byrådsleder Raymond Johansen! Da helseminister Bent Høie ville overstyre Oslos ledelse ved å påtvinge innføring av strengere smitteverntiltak, før Oslo hadde evaluert allerede innførte tiltak, tok byrådslederen til motmæle og satte tingene på plass.

Av og til er det nødvendig å «sette ned foten» også overfor statsråder, Kort og Godt!

(Fortsatt fra side 1)

lingsbrøker blir en hovedsak for oss. Folk skal slippe å jakte etter vakter for å få en lønn å leve av. Det er særlig kvinner som rammes av dette, og yrker som pleie- og omsorg og varehandel har særlig høy bruk av deltidsstillinger. Arbeidslivet skal være trygt og med anstendige lønns- og arbeidsvilkår. Sommerens mediesaker om Hurtigruten viser at vi fortsatt må gjøre en innsats mot sosial dumping.

Det andre løftet handler om velferd. Vi vet at alle taper hvis noen blir stående utenfor. Derfor er universelle velferdsordninger grunnstammen i en sosialdemokratisk politikk. Det er ikke lommeboka som skal avgjøre hvor god kreftbehandling man får. Det er ikke lønna til mamma og pappa som skal avgjøre om 6-åringen får gå på SFO. Vi må stanse todelingen i helse og velferd.

Arbeiderpartiet lover en kraftig satsning på våre felles sykehus, og på en bedre kommuneøkonomi. Det er i kommunene mesteparten av velferden leveres. God kommuneøkonomi sikrer barnehage, sykehjem, bibliotek og helsestasjon.

Det tredje løftet handler om av Norges klimamål skal nås. Det er viktig at dette løftes som en hovedsak i neste års valgkamp, for kampen mot klimaendringen er det som betyr aller mest for flertallet av velgerne. Da må det bety aller mest for Arbeiderpartiet også. Nå skal vi gjøre en storstilt omstilling av samfunnet og industrien vår. For å få til dette må vi bygge på den kompetansen vi allerede har. Nye næringer må bygges på skuldrene av det som har sikret velferden vår fram til nå.

I programmet er det tre dissenser som partiorganisasjonen blir invitert til å ta stilling til. Det gjelder iskanten, fjerning av abortnemndene og atomvåpen.

Slik jeg kjenner Nordre Follo Arbeiderparti, som et radikalt og miljøoffensivt parti – vil jeg tro at vi støtter

alle de tre mindretallsdissensene. Men avslutningsvis vil jeg si at selv om det er viktig at vi tar stilling til dissensene, og bidrar til å vri programmet i den retningen vi mener er best – er det aller viktigste nå at vi retter skytset mot regjeringen. For programmet vårt består først og fremst av god sosialdemokratisk politikk som vi er enige om, og som vi skal vinne valget på.

Gode partifeller.

Hanne Opdan:

Vi vant valget for et år siden og er i posisjon. Det var svært viktig at vi klarte dette for å lede kommunen i den retning vi ønsker. Vi skal klare å bli Norges beste oppvekstkommune. Vi skal bedre innbyggernes livskvalitet gjennom gode bo-områder hvor vi tar vare på både nærskog og naturen generelt.

Økonomien i kommune Norge er utfordrende og svært presset etter mange år med blå regjering. Det gjør at vi må gjøre harde prioriteringer og vil bruke lengre tid enn vi ønsker for å få på plass det vi skal ha gjennomført.

Nordre Follo kommune skal bli Norges beste oppvekstkommune. For å få til et godt oppvekstmiljø er gode skoler viktig. Vi er stolte over å ha funnet løsninger og midler til bygging av skoler på Sofiemyr og Finstad, og at de realiseres allerede nå.

For våre eldre øker vi kvaliteten ved våre omsorgsinstitusjoner. Et satsningsområde er å bedre matservicingen slik at alle kommunens omsorgsinstitusjoner kommer opp på nivå med Solborg (som vant Matgledepris i 2019).

Nordre Follo kommune skal være et

(Fortsetter på side 3)

(Fortsatt fra side 2)

godt sted å leve, ikke bare bo. Vi har knapphet på grønne områder og 100 meterskoger i tettstedene våre. Vi sikret at Generasjonsparken på Kolbotn forblir en park, og at vi tar vare på verdifulle grøntområder rundt om i hele kommunen.

For at Nordre Follo skal bli en god kommen for nye generasjoner, må vi også tenke globalt. Årets TV-aksjon er viktig for et levende hav i fremtiden. Kommunestyret støtter helhjertet opp om årets TV-aksjon og bidrar med 90 000.- kroner. Vi oppfordrer alle innbyggere til å bidra.

Kjære partifeller, valgkampen har startet! Det er viktig å få byttet ut dagens regjering. Vi i Nordre Follo Arbeiderparti skal jobbe for at vi minst får inn Tuva og Mani på Stortinget neste periode og med det er en sterk bidragsyter til at Arbeiderpartiet kommer i regjeringssposisjon.

#metoo kom som en storm i 2017.

Eva Rogneflåten:

Plutselig var det som om en demning brista. Alt som utallige damer og menn hadde opplevd av seksuell trakassering fløt til overflaten og manifestere seg under emneknaggen #metoo. Historiene kom som en

tsunami. Flere bransjer lagde egne emneknagger, t.o.m. fagbevegelsen hadde sin egen emneknagg - #ikketilforhandling. #metoo kom også til politikken. Alle snakka om seksuell trakassering. Men hva gjorde vi?

Arbeiderpartiet er likestillingspartiet. Vi har gått i bresjen for mye god likestillingspolitikk, og vi skal ha full likestilling i alle ledd i partiet. Arbeiderpartiet skal selvsagt være et parti der det er trygt og godt å være med i - for

alle. Det har ikke vært tilfelle for alle, dessverre, og derfor må vi rydde opp! Da tar vi tak og gjør det vi kan for at det aldri skal være utrygt igjen.

Arbeiderpartiet skal være den politiske kraften som rydder opp, som gjør noe med #metoo-erfaringene og som former ny, god likestillingspolitikk ut fra disse. Fordi det er en del av kjernen i det politiske prosjekt vårt.

- Frihetskampen
- Likestillingskampen

Vi i Nordre Follo Arbeiderparti har bl.a. sendt inn forslag til endringer i rutinene våre hva gjelder konsekvensene av seksuell trakassering.

Nå inviterer vi til temamøte om #metoo i arbeiderbevegelsen. (Se annonse på siste side.) Innleder er ingen ringere enn Turid Lilleheie, tidligere leder i NTL, nå styreleder i "Dråpen i havet". Hun kommer og innleder med utgangspunkt i boka si «Takk for dansen, kvinneblikk på LO» og sine mange års erfaring i LO-familien.

(Eva Rogneflåten er kvinnekontakt i Nordre Follo Arbeiderparti)

«It's all about the hunger.»

Stian Grøthe:

Eller «Det handler om sult» som det oversettes til på norsk. Hva betyr det når man snakker om politikk? Velgerne er i dag mindre partitro og langt mer flyktige enn de var for noen tiår siden. Jeg mener det er mye positivt knyttet til dette. De som skal representere folket i det norske parlamentet må jobbe for tilliten, og den jobben er en kontinuerlig jobb.

Barack Obama, Tony Blair, Bill Clinton, Donald Trump, Jens Stoltenberg (2005 utgaven) og Erna Sol-

berg i 2013. Hva har alle disse til felles? Det er ikke politikken, for den er svært forskjellig. Men en fellesnevner har de alle sammen. De har vunnet valg. Og min påstand er at de vant valg fordi de signaliserte stor sult etter endring og forbedring på et tidspunkt da alternativet framsto som både satt, velfødd og mett.

Valg vinnes i stor grad på de man vil fremover, og at denne viljen fremstår som reell og med stor vilje. I tillegg er velgerne avhengig av tillitsmenn- og kvinner som i hovedsak deler deres egen oppfatning av virkeligheten. Hvordan passer dagens Arbeiderparti inn i dette bildet, og ligger vi med dette bakteppe an til å vinne valget neste høst?

For å være ærlig så er jeg personlig svært usikker. Svært mange tar det nærmest som en selvfølge at det blir nytt flertall neste høst, og at vi skal få statsministeren representert ved partileder Støre. Denne selvfølgeligheten er kanskje vår aller største fiende. Sannheten er at landets største opposisjonsparti ikke har fungert skikkelig på svært mange år. Erna Solberg har som en følge av dette hatt en alt for lett oppgave som statsminister. Jeg tror faktisk at statsministeren ønsket seg kvalifisert motstand fra Arbeiderpartiet. En motstand som ikke har vært annet en flau bris de senere årene.

Senterpartiet går frem og vokser seg store og sterke som en direkte konsekvens av vår lammelse. Der Senterpartiets politikere fremstår som offensive, dyktige og sultne, er vi for ofte den rake motsetning. Å endre dette handler bare om oss selv.

Saker er det nok av. Urettferdighet er det nok av. Det er sult det er så alt for lite av i Arbeiderpartiet. Alt for mange sittende stortingsrepresentanter er «mette og velfødde». Et raskt overblikk landet over er heller ikke særlig lovende. For mange som har sittet for lenge blir nominert på nytt. Og mange steder er de nye ansiktene nære venner av de gamle. Er de sultne, eller det utsikten til en trygg og sikker karriere

(Fortsetter på side 4)

(Fortsatt fra side 3)

som stortingsrepresentant som lokker?

I alt for mange fylker er samarbeidet med fagbevegelsen og LO for dårlig. Der enkelte fylker ser ut til å stille med representanter fra LO høyt på våre lister, er dette dessverre fraværende i alt for mange fylker. LO og Arbeiderpartiet er en del av den samme bevegelsen. Dette burde og kommet til uttrykk i alle fylker. Svært mange er utrygge på jobben. Blir urettferdig behandlet og/eller blir utsatt for regelrett sosial dumping. Vi ser ofte saker om dette landet rundt. Hvor er Arbeiderpartiet sine stortingsrepresentanter? For ofte er det alt for stille. Det lanse-res strategier og planer blottet for arbeidslivsperspektivet. For arbeidsfolk er dette ikke godt nok.

I Nordre Follo er vi imidlertid ganske heldige. Vi har fått to høyt på listeforslaget til Akershus Arbeiderparti. Tuva Moflag og Mani Hussaini er begge sultne og dyktige. De representerer en lovende fremtid for partiet og bevegelsen. Derfor skal vi brette opp ermene og gjøre det vi kan for å vinne neste års valg selv om utgangspunktet kunne og burde vært så mye bedre.

Marte Svennerud, hvor er du?

Per Nygård:

V i kjenner vel alle det fantastiske eventyr som Barbra Ring skrev i 1909. «Iltno knussel, je tar alle sju».

Problemstillingen er brennaktuell nå for Norge og Europa forøvrig. Hvordan er det vi oppfører oss mot 13.000 medmennesker hvorav 4-5000 barn i

A-Aktuelt.

Medlemsavis for Nordre Follo Arbeiderparti.

Ansvarlig: Olaf Nilsen

Trykk: Partikontoret.

E-post: post@skiap.no

Arbeiderpartiet

Navn og adresse:

ytterste nød? Jeg er stolt over å være medlem i Arbeiderpartiet, men skammer meg over å være nordmann om dagen sett på bakgrunn av Regjeringens unnfallenhet og hjelpe-løshet. Riktignok har de anti-politikerne i Frp som de synes de må ta hensyn til for selv å kunne fortsette i regjering, men ett sted bør vel grensen gå.

Nå snakker de om 50 av de 13.000 til Norge. Solveig Vestenfor som er APs ordfører i Ål kommune tok bladet fra munnen i nyhetene 10. september ved å si at 15 av de 50 kan da Ål kommune med ca. 5.000 innbyggere ta i mot alene, og hun var helt sikker på at hele Hallingdal kunne absorbere alle 50. Også våre største byer, neste alle med AP ordfører, sier som Marte Svennerud: Vi tar alle sammen. Vår egen ordfører i Nordre Follo inviterer halvparten, 25, det er hva vi kan ta hånd om på en god måte sier hun. Ikke dårlig.

Men: Vår statsminister uttaler etter Høyres landsmøte at de 50 det er snakk om skal avregnes mot de totalt 3.000 som Norge skal ta imot iht. kompromisset i Stortinget. Derfor statsminister Solberg, tusen takk .. for ingenting! Men likevel takk for at du så tydelig demonstrerer dine holdninger, helt i stil med verstingene hos Frp.

Så: Hva feiler våre AP-politikere på Stortinget? Er dette et av de utallige kompromisser AP har inngått? Heldigvis har vi i Nordre Follo vår egen stortingsrepresentant som hevder høyt og tydelig det samme som våre topp-politikere utover i landet.

Til A-Aktuelt.

Kjell-Arne Ekeberg:

Først: Ros til styret, som har fått i gang medlemsaktiviteten igjen! Overføring på «Teams» har gjort det tryggere i disse koronatider å delta.

Dere: Meningsmålingene er dystre. Politikken har kommet i bakgrunnen.

«Giskesaken» har vært vanskelig. Til tider over-skyggende. Ja, nesten lammende. Vanskelig for partiet. Vanskelig for flere kvinner. Vanskelig

for Giske og hans familie. Så vidt jeg har forstått: Giske vil være ute av partiets styrende organer på ubestemt tid. Han stiller ikke til stortingsvalget neste høst. Mange er letta. Noen er skuffa. Prosessen rundt årsmøtet til Trøndelag arbeiderparti må kunne sies å ha vært krevende, også organisatorisk. Sjelden (aldri?) har vel medlemmer og partilag engasjert seg tilsvarende i et annet fylkes nominasjonsprosess. På sett og vis forståelig. Like fullt problematisk?

Landsstyret har nylig hatt møte. Jonas mante til samhold. Han siterte følgende fra Stein Ove Bergs «Ta hverandre i handa og hold»:

*Nei, nå gjelder det mere enn før!
For hvis samholdet rakner og dør,
venter fiender nok
som vil splitte vår flokk.
Og vår flamme blir aske og glør.*

*Siste verset tåler også å bli sitert:
Du skal synge, men aldri i moll!
Du skal kjempe, men aldri med vold!
Tusener støtter vår sak,
så vær stolt og stå rak!
Ta hverandre i handa, og HOLD!*

(Fortsetter på side 5)

(Fortsatt fra side 4)

Verset som følger stammer fra Samholdssangen av trønderen Arne Paasche-Aasen (Melodi: Jolly Kramer-Johansen, gift med Valborg Helgestad, Helgestad gård på Ski) og ble sunget i filmen «Det drønner gjennom dalen fra 1938». Dette bør kunne være en inspirasjon i valgkampen vi nå er inne i:

*Enige skarer i trampende takt
styrket vår sak og øket vår makt.
Når vi i morgen blir tusener til,
så skal du se hva vi evner!
Alle de tause som åket bar
løfter sin panne og gir sitt svar.
Frihet for folket er det vi vil,
når vi til arbeidet stevner!*

Og refrenget i «Slå en ring om vår røde fane» av Bjørn Sandnes gir energi, retning og håp:

*Slå en ring om vår røde fane
det skal aldri bli vår bane
at vi glemte det som var i går.
Vi skal være steile og ranke,
vi skal kjempe fram vår tanke,
framtida og friheten er vår.*

Kjære partikamerater: Ha en god og rød høst!

NÅ må vi stå sammen.

Arvid Herland:

Det er et snaut år igjen til et meget avgjørende valg. Meningsmålingene er ikke gode. Et snitt av målingene viser at vi er godt under valgresultatet for 3 år siden. Dette er veldig utilfredsstillende for alle tilsluttede og sympatisører for partiet. Noe har gått

galt. Derfor må alle gode krefter i Ap settes inn NÅ, slik at regjeringen Solberg må levere inn sin avskjedssøknad neste år. Men mang en velger med sosialdemokratisk tenkning lurar. Hva er det som skjer? Greier vi dette? Ikke godt å si, men en ting er sikkert, og det er at svaret er det ikke bare en person som innehar.

Det at Arbeiderpartiet favner bredt når det gjelder saker og meninger, vet vi alle. Derfor har mange registrert den tunge balansegang som Jonas Gahr-Støre ofte må utføre. Tidligere har han blitt beskyldt for å være uklar og vinglete. Slike benevelser har lett for å bli hengende. Dette antyder også noen medlemmer dessverre i sosiale medier, når de ikke oppnår å få gehør for sin sak. Det må det snarest bli slutt på. Partilederen blir stående igjen i stormen av negative presseoppslag.

Vi opplever rett som det er at vi får saker som skaper sterke følelser. Vi har hatt en sak i Trøndelag. Nå står vi midt i en annen sak, nemlig den katastrofale situasjonen for flyktninger på Lesvos.

Vår partileder ble intervjuet på NRK om flyktningene. Mange medlemmer i partiet var misfornøyd med svaret som ble gitt, og har omtalt det i svært negative vendinger. Til det er det å si at Aps flyktning og asylpolitikk har blitt vedtatt på partiets landsmøte på demokratisk vis. Jonas Gahr-Støre kan ikke svare noe annet enn det som har blitt vedtatt. Dersom ikke, så kommer beskyldningene om vingling. (Har ikke hørt intervjuet).

Erna Solberg har klart å samle Høyre til ett lag. Det samme kan ikke sies om Arbeiderpartiet. Men nå er det opp til partiets medlemmer å vise at viljen til å felle sittende regjering er svært stor. For å greie det må vi stå sammen. Vi må tilbake til gamle takter, i alle fall slik at vi ser 30 tallet på valgdagen. Vi venter nå på at et sterkt program legges frem. Et program som det vil bli snakket om. Det greide vi ikke sist. Det skal ikke skje igjen.

Ny kurs for landet i 2021.

Mani Husaini:

Norge trenger en ny kurs neste høst, ledet av Arbeiderpartiet og med Jonas Gahr Støre som stats-

minister.

Høyre-regjeringen har de siste 7 årene dratt landet vårt i feil retning. Arbeidsgivere har fått mer makt, og arbeidstakere har fått mindre. De aller rikeste har fått gaver i skatteutt og folk flest har fått større utgifter.

Prisene på barnehagene har gått opp, barnetillegget til de uføre er kuttet, feriepenger til de arbeidsledige er fjernet – til og med støtten til dem som har brannskader eller er multi-handikappede, har blitt kuttet. Ungdom har fått kutt i arbeidsavklaringspenger, uføre får kutt i sin pensjon, og enda mer grotesk – enker får kutt i sin pensjon.

Høyres oppskrift har vært og fortsatt er: de som har minst skal bli motivert av å få mindre, og de som har mest, skal bli motivert av å få mer.

Jeg kan ikke si at Norge er et radikalt annerledes land etter syv år med Høyre-regjering, men litt etter litt blir landet vårt forandret. De forandrer Norge gjennom usosiale kutt i velferdsstaten, privatisering og økte skatter og avgifter for vanlige lønns-mottakere. Siden Høyre-regjeringen overtok regjeringsmakten har de innført skatt på jobbreiser, skatt for å spise på jobben og skatt for å miste jobben. Denne regjeringen viser jevnt over en imponerende fantasi når det kommer til å finne på nye skatter og avgifter for arbeidsfolk – alt for at de rikeste skal slippe å måtte betale skatt som deg og meg. Norge må fortsatt være et fantastisk land. Det får vi best gjennom små forskjeller og sterkere fellesskap, men da trenger Norge et nytt flertall og en ny kurs ledet av Arbeiderpartiet i 2021.

Bussstreik.

Per-Ole Melgård:

Sist søndag, 20. september, gikk bussjåførene ut i streik for første gang siden 1998. Det har aldri vært et status-yrke å være bussjåfør, men det er en trivelig og viktig jobb! For å øke statusen

og rekrutteringen til yrket, har arbeidstakerorganisasjonene jobbet sammen med arbeidsgiverne for å skape interesse for bransjen.

Det viktigste vi har gjort var nok likevel å opprette den såkalte Bussbransjeavtalen i 2007. Der blir det slått fast at lønnsnivået skal være på linje med gjennomsnittlig industriarbeider. Og det er dette som er stridens kjerne nå! Dette målet har vi sklidd lenger og lenger unna. Arbeidsgiverne våre hevder nå at dette ikke lenger er et mål!

Nå er forskjellen på en gjennomsnittlig bussjåfør og en gjennomsnittlig industriarbeider cirka 20 kroner. Økningen i forskjell har vært markant de 4 siste årene, og NHO Transport velger å legge skylden på LO for dette, da oppgjøret i 2018 var et samlet oppgjør. (Meningen var å ordne opp i pensjon) Arbeidsgiverne benyttet muligheten til å gi smuler i lønnsøkning i 2018. Bussjåførene fikk da 1,30 kroner i lønnsøkning pr. time.

Vi krever faktisk ikke noe annet enn at løftene fra 2007 skal holdes. Om jeg lover mine barn 100 kroner, gir dem 90 og sier at det er på linje med 100, blir de skuffet. Den følelsen kjører bussjåførene rundt med hver dag, og man blir ikke en bussjåfør med godt humør av slikt!

Skal man greie å rekruttere nye sjåfører inn til yrket, må man kunne tilby en konkurransedyktig lønn. Skal man holde på folk, må man være åpen for å gjøre tekniske forbedringer i tariffavta-

len. Denne døra ble også effektivt stengt av arbeidsgiverne.

I Oslo og Viken er det såpass dyrt å leve at lønna ikke kvalifiserer til bolig-lån, og man havner i utleiefella. Mange bussjåfører er derfor avhengig av flere jobber for å ha et anstendig liv.

Bussbransjeavtalen er en av de mest fleksible tariffavtalene som finnes! Hvem ellers ville akseptert 12 timers utstrekking på arbeidsdagen og 4 timers betaling? Hvem ellers aksepterer å stå til disposisjon til arbeidsgiver 24 timer i døgnet 7 dager i uka året rundt? Hvem ellers aksepterer at arbeidsgiver disponerer 10 minutter av livet sitt gratis hver dag? Likevel skriker arbeidsgiverne etter en mer fleksibel avtale!

Arbeidsgivernes frekkhet har nå blitt så formidabel at det var en enkel beslutning å gå til streik denne gangen. Og viljen til å streike for rettferdighet er stor blant våre medlemmer! Vi registrerer at media leter etter mennesker som får problemer fordi bussen ikke går. Det ligger i sakens natur at streik rammer noen. Det er vi de første til å beklage. Men vi er løsningsorienterte, og kan gjerne diskutere hvordan målet vårt skal nås. Men det må være helt klart: Vi gir oss ikke!

(Per Ole Melgård er leder av Fellesforbundets bransjeråd for buss.)

Lønnsoppgjøret 2020.

Annar Bakken:

Årets lønnsoppgjør er i gang etter en utsettelse fra i våres pga covid-19. Enkelt fortalt er det hvert partall-år Hovedoppgjør. Blir det forbundsvis oppgjør som det ble i år, har arbeidstakerne hvis det blir brudd i meklingen, eller uravstemningen stemmer nei på det fremforhandla resultatet, blir det streik.

En yrkesgruppe som etter mekling, klarte å lande et spennende resultat

som skal ut på uravstemning, er ansatte innen varehandelen. Bestemmelsen om at en må jobbe minst 12 timer i uka for ha krav på ubekvemstill-egg, har HK fått gjennomslag for å fjerne. Gjennomslaget gjør det langt mer attraktivt å tilby

deltidsansatte økt stillingsprosent. Nå blir det slutt på at bedriftene kan spare penger ved å ha ansatte på færre enn 12 timer i uka. Det er derfor en viktig seier i kampen for mer heltid. Det er en seier for likestillingen, fordi mange kvinner som jobber i varehandelen ønsker økt stillingsprosent.

Vekterne i Norges Arbeidsmandsforbund og bussjåførene i Fellesforbundet er ute i streik. De er blant de lavest lønnede yrkesgruppene i landet, men utgjør en viktig del av samfunnslivet for å holde orden og hjulene i gang. De streiker for ha en lønn å leve av. Stå på! Vi støtter dere 100%.

Fram til neste års Stortingsvalg vil kampen stå mellom økt privatisering, eller om fellesskapet skal løse oppgavene. Er det noe covid-19 har vist, så er det at sosialdemokratisk politikk fortsatt fungerer. Sammen løser vi oppgavene best.

Med en aktiv stat kan vi få til:

- * en industri – og næringspolitikk som skaper fremtidens arbeidsplasser og omstille Norge til en mer miljøvennlig økonomi.
- * kommuneøkonomien styrkes.
- * ta tilbake private løsninger av kommunale tjenester.
- * økt utbygning og styrking av kollektivtilbudet.
- * redusere bruk av anbud, og styrke arbeidstakernes rettigheter ved anbud.
- * øke bemanningsnormen innen helsektoren.

Oppgang på korona og nedgang på krona.

Ove Kjølstad:

Ski og Kråkstad Arbeiderlag har hatt en forsiktig start på høsten grunnet økningen av koronasmitte både innen kommunen og i nabo-kommunene. Det påvirker både lagets aktivitet, og hva vi blir opptatt av. I skrivende stund har vi akkurat besluttet å lage et medlemsmøte om koronasituasjonen, og hva det betyr for næringslivet. Mange lider økonomisk av "koronakrisen". Man kan si at mens koronaen går opp, så går krona ned. Dato og innledere er ikke avklart, men det er et ønske om å bruke interne krefter i laget som innledere.

Budsjett og økonomisk kompensasjon blir nok temaer på møtet. Forbundsleder Yngve Carlsen i Flygerforbundet og fylkestingsrepresentant Gunvor Eldegard er ønskede innledere. Vi ønsker å holde det på Folkets Hus. Når dette bladet kommer i posten, er nok invitasjonen for lengst gått ut. Medlemmer i Oppegård og Langhus-Siggerud er også velkomne.

Vi i Ski og Kråkstad Arbeiderlag er svært opptatt av utbyggingen i Ski sentrum og ønsker å påvirke planleggingen, slik at enkelte historiske elementer blir bevart for å fortelle om Skis fortid. Av den grunn ønsker laget å holde et åpent folkemøte. Foreløpig er dette skjøvet til over nyttår pga smittevernet. Innen Ski og Kråkstad er man opptatt å bevare bygget "Kringstjå" (dagens Kjellern). Vi er opptatt av å bevare deler av "de hvite villaene" langs nordsiden av Kirkeveien. Det er også Ski historielag, som er opptatt av å bevare hele Skiraet som det er. Vi har også er forkjærlighet for Waldemarhøy og parken rundt denne. Der er det øns-

ker om en utvidelse nordover slik at Kapelldammen og deler av jordene rundt kan sikres som en sentral park i Ski sentrum for fremtiden. Dette er også en sak Ski hagelag i sin tid engasjerte seg i.

Koronasituasjonen påvirker også planleggingen av valgkampen. Vi kan nok ikke drive valgkamp helt etter gamle metoder lengre. Hvordan vi skal gjøre det, kommer vi tilbake til.

Tid for ny boligreform?

Per Nygård:

Den forrige var regjeringen Willoch mestere for i 1981. Da ble den sosiale boligfinansiering vraket til fordel for markedskreftenes frie spill, og det spillet er blitt friere med årene. I våre dager er den nesten førtiårige reform sklidt helt av skinnene. Boligutbyggere og entreprenører kjenner ingen grenser for grådighet. Når en bolig blir solgt for eksempelvis 7 millioner kroner, havner fort vekk flere av dem som profitt til utbygger og/eller entreprenør.

Hva gjør så vi sosialdemokrater med slik ukultur? Vi diskuterer fenomenet og synes og mener en masse i frustrasjon, men det hjelper så lite om vi ikke klarer å omforme det i handling. Samtidig snakker vi om at Arbeiderpartiet mangler gode politiske saker å fremme før valget i 2021. Da må vel et forslag om en ny og kraftig endret boligreform være en sak som vi bør utforme for programkomiteen, de inviterer jo til forslag fra oss medlemmer.

Konkret: Styret for Nordre Follo Arbeiderparti utnevner et utvalg for å utarbeide et forslag om ny boligreform som kan føre til at ungdom har reell sjanse til å kjøpe sin egen bolig og samtidig ha råd til andre nødvendige livskostnader, og litt til.

Trolig er det boligbygging i offentlig regi som må til, som vil bli krevende for mange kommuner å delfinansie-

re. Men vi har en norsk stat som må kunne trække til og stå bak kommunene.

Med ønske om at det virkelig blir et utvalg i vårt kommuneparti som fremmer et forslag, hilsen fra Per Nygård.

#metoo i Arbeiderbevegelsen.

Nordre Follo Arbeiderparti inviterer til Temamøte.

Folkets Hus i Ski.

Tirsdag 17. november 2020, kl. 19:00 til 21:00.

Turid Lilleheie, tidligere leder i NTL, nå styreleder i "Dråpen i havet", innleder med utgangspunkt i bo-

ka si «Takk for dansen, kvinneblikk på LO» og sine mange års erfaring i LO-familien.

På grunn av koronarestriksjoner må vi ha påmelding innen mandag 16. november kl. 16:00. Send påmelding til: eva.h.rogneflaaten@gmail.com

Vel møtt!